

[Asger Jensen.]

alle folke- og invalidepensionister skal have det samme grundbeløb efter 1. april 1963, hvor i landet de end bor, og det vil sige, at pensionerne til den tid med det samme prisniveau, som vi har i dag, vil stige i købstæderne for ægtepar med 348 kr. og for enlige med 192 kr. om året, på landet med 684 kr. for ægtepar og med 420 kr. for enlige. Navnlig de sidste beløb er udtryk for en betydelig stigning, men når nu zonegrænserne skulle slettes, måtte det være pensionisterne på landet, der især blev tilgodeset.

Under åbningsdebatten har det ærede medlem hr. A. C. Normann rejst det spørgsmål, om jeg nu også talte på hele min gruppes vegne, idet det ærede medlem sagde — det står i Folketingstidende 1960-61 sp. 194 — at han nu var spændt på, om — jeg citerer —

„det store antal konservative medlemmer, der også gik imod pensionen, kan bekræfte, at de nu er tilhængere af både den større pension for alle og af zoneudligningen, eller om der skulle være folk i oppositionen, hvis skamfølelse afholder dem fra at justere deres meninger i takt med valgtidspunkterne“.

Så smagfuldt var det ærede medlem hr. A. C. Normanns spørgsmål, og så ligger det jo således, at det ærede medlem aldeles ikke havde behov for at spørge; for flere af dem, som i 1956 ikke kunne tiltræde princippet i folkepensionsforslaget, har for længst erkendt det som noget, der ikke havde med valg-situationen at gøre, at når dette princip engang var indført, kunne man ikke afskaffe det og gå tilbage til det forsikringsprincip, som de pågældende havde ønsket. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. A. C. Normann, om han mener, at det at have været modstander af princippet skulle have den konsekvens, at de pågældende medlemmer skulle være afskåret fra at rette uretfærdigheder i den ordning, vi nu har, 4 år efter at den er gennemført. Jeg tror ikke, det er en holdbar form for argumentation, og jeg kan ikke tænke mig, at det ærede medlem hr. A. C. Normann vil fastholde sådanne synspunkter.

Der er så gode argumenter for at foretage det, der her sker, at vel også de nationaløkonomiske betragtninger må komme

ind i billedet; vi var inde på det ved første behandling. Det er ingen billig ordning, som bevirker, at man ved at flytte ind til de større byer, navnlig København, får større folkepension. Lejlighederne herinde koster så meget at bygge, at vi ikke bør medvirke til, at der kommer flere mennesker end højst nødvendigt herinde. Retfærdighedsprincippet behøver der ikke at siges meget om. Vi har aldrig ment, at tjenestemænd skulle have forskellig pension efter deres bopæl; derfor må det også være rimeligt, at vi samles om at rette denne ulighed for folke- og invalidepensionisternes vedkommende.

En anden betydningsfuld ændring, som også er blevet til efter forslag fra oppositionen, er forhøjelsen af det fradragsfri indtægtsbeløb. Efter ændringsforslaget forhøjes beløbet gradvis, således at det pr. 1. april 1963 kommer op på 2 800 kr. over hele landet, men også dette beløb skal reguleres, og efter det nuværende prisniveau vil det blive 3 100 kr. Det vil selvsagt betyde en forbedring for dem, der selv har tænkt på deres gamle dage, idet de herefter vil få mindre fradrag i folkepensionen; men vi regner også med, at det vil bevirke, at flere pensionister vil melde sig på arbejdsmarkedet.

Det, at vi er blevet enige om dette forslag, betyder ikke, at vi er blevet enige om alle spørgsmål. Vi ville fra vor side gerne have taget selv pensionisternes vilkår op til en mere grundig behandling og have været med til at rette visse skønhedsfejl som f. eks. den uvenlighed over for sparerne med det 25 pct.s tillæg til indtægten, som regeringen insisterede på at få gennemført i foråret. Men det var ikke muligt at få regeringspartierne i tale på dette område, og vort ønske om, at modtagelsen af mindstebeløbet ikke skulle få konsekvenser med hensyn til ventetillægget, kunne heller ikke vinde tilslutning hos regeringspartierne. Jeg skal dog slutte med på det konservative folkepartis vegne at anbefale lovforslaget til snarlig vedtagelse, idet vi anerkender, at det indeholder betydelige forbedringer også i forhold til regeringens oprindelige forslag.

Else Zeuthen: På det radikale venstres vegne kan jeg give vor tilslutning til de af